

Sygn. akt III CNP 37/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa W. Ł.
przeciwko A. Q.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w K.
z dnia 29 kwietnia 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy w K., w sprawie o zapłatę, zmienił zaskarżony przez powoda wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 30 listopada 2015 r.

Od wyroku Sądu drugiej instancji pozwany wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa,

z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

W skardze nie wskazano przepisu, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, a wniosek „o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozstrzygnięcia Sądowi drugiej instancji” nie odpowiada jej konstrukcyjnym wymaganiom, a nawet świadczy o nerozeznaniu lub nierozumieniu skarżącego istoty tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Należy podkreślić, że wszystkie tzw. konstrukcyjne wymagania skargi powinny być spełnione w sposób kumulatywny, zatem skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest brakiem istotnym, nienaprawialnym w sposób właściwy usuwaniu braków formalnych, i podlega odrzuceniu *a limine*. Należy podkreślić, że każde wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 k.p.c. ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie od innych (np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, niepubl.).

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

jw